

Sygn. akt II K 609/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 grudnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Małgorzata Krupska-Świstak

Protokolant: staż. Justyna Dorosławska

przy udziale Prokuratora: -----

po rozpoznaniu w dniu 15 grudnia 2016 roku sprawy

B. K.

ur. (...)

w W.

s. W. i M. zd. R.

oskarżonego o to, że:

W dniu 14 sierpnia 2016 roku około godziny 00:10 w m. S. na ulicy (...), pow. (...), woj. (...) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny samochód osobowy marki H. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadzącym do stężenia: I badanie o godz. 00:15 – 0,60mg/l, II badanie o godz. 00:47 – 0,52mg/l, III badanie o godz. 01:12 – 0,51mg/l, IV badanie o godz. 01:34 – 0,51mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu czym umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym przy czym czynu tego dopuścił się będąc wcześniej prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego W. (...) sygn. Akt III K 450/14 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości oraz w okresie trzyletniego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych.

tj. o czyn z art. 178a § 1 i 4 kk

orzeka

1. oskarżonego B. K. uznaje za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu z tą zmianą, iż kwalifikuje go z art. 178a § 4 kk i za to na podstawie art. 178a § 4 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,
2. na podstawie art. 42 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego dożywotnio;
3. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;
4. na podstawie art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu na poczet wymierzonej mu kary pozbawienia wolności okres zatrzymania w dniu 14 sierpnia 2016 roku od godz. 00:10 do godz. 19:00 przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;
5. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych przyjmując je na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

W nocy z 13 na 14 sierpnia 2016 r. funkcjonariusze Komisariatu Policji w G. - st. sierżant K. B. i asp. P. R. prowadzili kontrolę drogową w miejscowości S.. Około godz. 00:10 zatrzymali kierującego po drodze publicznej – ulicy (...), samochodem osobowym marki H. (...) o nr rej. (...) B. K..

Od kierowcy była wyczuwalna silna woń alkoholu, a weryfikacja jego danych w policyjnej bazie KSIP wykazała, że obowiązuje go orzeczony sędownie zakaz kierowania pojazdami mechanicznymi.

Oskarżony został poddany badaniu trzeźwości uzyskując o godz. 00:15 wynik 0,60 mg/l, o godz. 00:47 – 0,52 mg/l, o godz. 01:12 – 0,51 mg/l, a o godz. 01:34 – 0,51 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Dowód: protokół użycia urządzenia kontrolno –pomiarowego k. 2 i k. 3-3v,

Notatka urzędowa k. 1

B. K. ma 59 lat, jest żonatym ojcem pięciorga pełnoletnich dzieci, o wykształceniu średnim, utrzymuje się z renty w kwocie 720 zł netto miesięcznie.

Dowód: oświadczenie oskarżonego k. 20v,

W przeszłości był wielokrotnie karany, w tym za przestępstwa drogowe popełnione w stanie nietrzeźwości. Ostatnio, wyrokiem Sądu Rejonowego dla W. (...)w W. z dnia 15 września 2014 r. w sprawie o sygn. akt III K 450/14 za czyn z art. 178a§ 4 kk wymierzono mu karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat oraz środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat. Wyrok ten uprawomocnił się 23 września 2014 r.

Dowód: dane o karalności k.24-33, odpis wyroku III K 450/14 k. 38-39

Oskarżony nie jest chory psychicznie ani upośledzony umysłowo, ale zdradza inne zakłócenia czynności psychicznych pod postacią uzależnienia od alkoholu, zaburzeń osobowości i zaburzeń adaptacyjnych. W czasie popełnienia zarzuconego mu czynu miał ograniczoną w nieznacznym stopniu zdolność rozpoznania jego znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem z powodu upojenia alkoholowego, którego skutki mógł przewidzieć. Jego poczytalność w toku postępowania nie budziła wątpliwości, a stan zdrowia psychicznego nie stanowił przeszkody od odbycia kary pozbawienia wolności w zwykłym zakładzie karnym.

Dowód: opinia sadowo-psychiatryczna k. 58-60

Oskarżony B. K. przyznał się do popełnienia zarzuconego mu czynu. W postępowaniu przygotowawczym odmówił jednak złożenia wyjaśnień, a w rozprawie sądowej nie wziął udziału.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego B. K. k.20-21

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Materiał dowodowy zgromadzony w sprawie uprawnia do stwierdzenia, że ani sprawstwo oskarżonego, ani jego wina nie budzą najmniejszych wątpliwości. Ustalenia w tym zakresie zostały oparte przede wszystkim na jednoznacznych wynikach badań trzeźwości udokumentowanych odpowiednim protokołem i wydrukami z urządzenia kontrolno-pomiarowego, a także na treści notatki policyjnej stwierdzającej u oskarżonego oczywiste symptomy nietrzeźwości jeszcze przed w/w badaniem. W pełni wiarygodne pozostają zapisy karty karnej oraz odpis prawomocnego wyroku, jaki w przeszłości zapadł przeciwko oskarżonemu w sprawie o sygn. akt III K 450/14. W świetle jego treści nie może być wątpliwości, że zarzuconego występku oskarżony dopuścił się w okresie obowiązywania zakazu kierowania wszelkimi pojazdami mechanicznymi, mającego upłynąć dopiero w kwietniu 2017 r. Diagnostyka sadowo- psychiatryczna nie

ujawniła po stronie B. K. występowania takich okoliczności, które w sposób usprawiedliwiony mogłyby determinować jego wolę popełnienia przestępstwa. Przeciwnie, mimo pewnych mankamentów o charakterze zaburzeń adaptacyjno –osobowościowych w/w w chwili czynu był w pełni poczytalny, a skutki wprowadzenia się w stan nietrzeźwości z całą pewnością mógł przewidzieć.

W pełnej korelacji z w/w dowodami pozostaje zatem stanowisko oskarżonego, który przyznał się do przedstawionego mu zarzutu i w toku wyjaśnień nie kwestionował żadnego z aspektów kontroli drogowej, jakiej został poddany w dniu 14 sierpnia 2016 r. Stanowisko oskarżonego oceniono zatem także, jako wiarygodne.

Przepis art. 178a § 4 kk stanowi, iż karze podlega ten, kto będąc wcześniej prawomocnie skazanym m.in. za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości ponownie dopuszcza się analogicznego czynu, albo dopuszcza się go w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo. W realiach niniejszej sprawy hipoteza powyższa została wyczerpana bowiem oskarżony złamał orzeczony wobec niego zakaz prowadząc w trakcie jego obowiązywania po drodze publicznej pojazd mechaniczny, w dodatku ponownie będąc w stanie nietrzeźwości.

Definicję stanu nietrzeźwości zawiera art. 115 § 16 kk przyjmując, iż zachodzi on, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Poczynione w sprawie ustalenia faktyczne w kontekście cytowanego przepisu jednoznacznie wskazują, iż oskarżony prowadził samochód mając w organizmie stężenie alkoholu przekraczające, i to znacząco, próg wartości wskazany w powołanym przepisie.

Przestępstwo stypizowane w art. 178a § 4 kk, jest przestępstwem umyślnym a przedmiotem jego ochrony jest bezpieczeństwo w komunikacji. Strona przedmiotowa czynu sankcjonowanego w art. 178a § 4 kk polega na tym, że sprawca, znajdując się w stanie nietrzeźwości, lub pod wpływem środka odurzającego, mimo to decyduje się na uczestnictwo w ruchu komunikacyjnym (lądowym, wodnym, powietrznym), choć w przeszłości za analogiczny czyn był już prawomocnie skazany. Tym samym w pełni świadomie, kolejny raz, narusza podstawową regułę prawa ruchu drogowego tj. zasadę trzeźwości.

Zważywszy, że w sprawie nie ujawniły się żadne okoliczności zdolne wyłączyć, bądź ograniczyć winę oskarżonego – należało stwierdzić, że dopuścił się on występku bezprawnego, karygodnego i zawinionego.

Ustalając rodzaj i wymiar kary oraz orzekając o środkach karnych Sąd baczyl, by były one adekwatne do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu, w tym zwłaszcza do stopnia naruszenia przez oskarżonego reguły uczestnictwa w ruchu drogowym. Należało pamiętać także o tym, że naruszony przez oskarżonego przepis określa tzw. kwalifikowaną postać przestępstwa kierowania pojazdem w stanie nietrzeźwości, a skorelowana z nim norma art. 69 § 4 kk zaostrza kryteria możliwości zastosowania dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary dopuszczając taką możliwość jedynie w szczególnie uzasadnionych przypadkach.

B. K. kolejny raz złamał zasadę trzeźwości będącą podstawową regułą uczestnictwa w ruchu drogowym. Prowadząc samochód w stanie upojenia alkoholowego stworzył zagrożenie nie tylko dla siebie samego, ale i dla innych uczestników ruchu. Stopień społecznej szkodliwości czynu podwyższa fakt, że naruszenie zasady trzeźwości miało charakter umyślny, bowiem oskarżony świadomie wprowadził się w stan, którego skutki zna i rozumie każdy przeciętnie rozsądny człowiek. Szczególnego podkreślenia wymaga rażąco naganny sposób działania oskarżonego, wyrażający się uporczywością powrotu na drogę przestępstwa, przed czym nie powstrzymały go nawet konsekwencje naruszenia biegnącego okresu próby związanego z analogicznym czynem. Oskarżony jednakowo ignoruje więc tak wspomnianą zasadę trzeźwości, jak i orzeczenie Sądu, które uprzednio prowadziło do objęcia go zakazem kierowania pojazdami mechanicznymi.

Analiza powyższych elementów prowadzi do przekonania, że stopień społecznej szkodliwości czynu jest wysoki.

Jednocześnie, po stronie oskarżonego nie zachodzą żadne okoliczności uprawniające do potraktowania zdarzenia z dnia 14 sierpnia 2016 r. w kategoriach „szczególnie uzasadnionego przypadku”, o którym stanowi art. 69 § 4 kk. Wprost przeciwnie – oskarżony nie zasługuje na pobłażliwość, bo jako człowiek dojrzały, ma już za sobą kilka skazań za przestępstwa drogowe i wielokrotnie łamał orzeczone wobec niego zakazy. Trudno żywić nadzieję, że bez stanowczej reakcji Państwa zada sobie trud zmiany trybu życia i respektowania reguł życia społecznego. Jego lekceważący stosunek do bezpieczeństwa na drodze każe widzieć w nim osobę lekkomyślną, nieodpowiedzialną i niezdolną do resocjalizacji w warunkach wolnościowych. Stąd też nie może być mowy o warunkowym zawieszeniu wykonania kary, zwłaszcza, że stała temu na przeszkodzie również obowiązująca w obecnym stanie prawnym zasada wykluczająca zastosowanie w/w instytucji wobec sprawców, którzy w czasie popełnienia zarzuczonego czynu byli już skazani na karę pozbawienia wolności. Z powyższych przyczyn B. K., mającemu za sobą blisko 20 skazań na taką właśnie karę, wymierzono karę bezwzględną – 1 roku pozbawienia wolności.

Na niekorzyść oskarżonego przemawiały uprzednia, wielokrotna karalność, brak zdolności do wyciągania wniosków z dotychczasowych doświadczeń życiowych i znaczny stopień intoksykacji alkoholowej w chwili czynu. Okoliczności łagodzących nie sposób się dopatrzeć. Nie może nią być stan zdrowia oskarżonego dokumentowany załączonymi przez niego świadectwami lekarskimi, bowiem B. K. sam go sobie nie ceni. Trudno inaczej zinterpretować ustawiczne nadużywanie alkoholu i brak starań o opanowanie nałogu.

W przypadku sprawcy czynu z art. 178a§ 4 kk środek karny zakazu kierowania pojazdami określonego rodzaju i to dożywotni, ma charakter obligatoryjny i taki orzeczono.

Na podstawie art. 43a § 2 kk orzeczono świadczenie pieniężne w minimalnej ustawowej wysokości 10.000 zł, uznając, że kwota ta, nawet w wypadku tak uporczywego sprawcy, jakim jest oskarżony, stanowi bardzo znaczącą dolegliwością materialną.

Z mocy art. 63 § 1 kk orzeczono o zaliczeniu na poczet wymierzonej kary pozbawienia wolności okresu zatrzymania oskarżonego przyjmując, zgodnie z w/w przepisem, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równy jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.

Uznając, że uiszczenie kosztów postępowania byłoby obecnie dla oskarżonego zbyt uciążliwe zwolniono go z tego obowiązku.